

Discurs del dia 04/05/2022

"La disjuntiva és entre ciutats del passat o ciutats del futur. Ciutats del passat basades en l'especulació, el *pelotazo* urbanístic, els combustibles fòssils, les privatitzacions i baixades d'impostos als qui més tenen; o ciutats del futur: amb una economia capdavantera, diversificada i d'alt valor afegit, en una ciutat cohesionada i sostenible, pensada per a les persones."

Benvinguts i benvingudes un cop més a Barcelona.

Celebro que hagin tornat a triar la nostra ciutat per celebrar les seves jornades, i espero que en siguin molts més.

Vull començar fent-me ressò dels premis que atorguen, i que enguany tenen un clar protagonisme femení: el premi Lara per a Mireia Trepal, Pilar Mateo i Muriel Bourgeois, i el Premi a la Construcció Europea per a Ursula Von der Leyen.

Com a primera alcaldessa de Barcelona sé que si les dones no han estat més presents en el món econòmic, com en el polític, és perquè hi havia prejudicis i discriminacions.

Aquesta discriminació no ha desaparegut, ens queda molt per avançar, però aquests reconeixements demostren que avancem, i és una molt bona notícia. Enhorabona a totes elles.

Vivim temps d'incertesa i canvi en què afrontem nombrosos reptes, locals i globals: una economia convulsa, les grans desigualtats, el canvi climàtic, l'envelliment de la població, el canvi tecnològic, la incertesa de l'escenari internacional...

I davant aquests reptes, la millor recepta per al fracàs és no voler canviar res, voler mantenir les receptes del segle passat.

No ha estat mai aquesta la manera com Barcelona ha afrontat els reptes, sempre caracteritzada per la innovació, per avançar-se als seus temps.

I ara no serà diferent. El dilema econòmic que afrontem com a ciutat, com a país, com a societat és si seguim instal·lats en el passat o avancem cap al futur.

Barcelona lidera

I vull començar per reivindicar que, malgrat un context tan difícil, Barcelona lidera la recuperació econòmica: Lidera la reducció de l'atur a Espanya (-32,5%). El 2021 Barcelona va reduir l'atur el doble de ràpid que Madrid. Rècord de contractes indefinits: un 260% més en un any.

I, a més, Barcelona ha aprofitat per recuperar competitivitat econòmica: Barcelona és la ciutat europea amb més contractació d'oficines, segons CBRE, la coneguda companyia americana de capital immobiliari. Repeteixo: la que més de tot Europa.

I ho hem aconseguit, vull recordar-ho, vetllant per la salut de la ciutadania. És a dir, evitant morts. I de manera honesta.

No podem caure en l'autocomplaença. Però tampoc hem de rebre cap lliçó. **Sens dubte tenim motius per estar orgullosos.** Però no podem pensar només en el proper any, sinó en les properes generacions.

Precisament un expresident del Cercle d'Economia, Anton Costas, amb qui vaig tenir el plaer de compartir una xerrada fa poc, diu que tota ciutat que vulgui liderar el futur ha de basar-se en **tres r: resistir, recuperar-se i reinventar-se.**

He parlat de com hem resistit i com ens estem recuperant molt bé. **Deixin-me parlar ara de la importància de reinventar-se.**

Barcelona es reinventa amb un model d'èxit

Però no ens hem limitat a gestionar la conjuntura, hem impulsat un model de ciutat de cohesió social, sostenibilitat i innovació.

En cohesió social, Barcelona avui és la ciutat líder en inversió social de tot Espanya i la que més habitatge públic construeix.

Perquè menys desigualtat és més prosperitat per a tothom.

La setmana passada la Comissió Europea (CE) premiava Barcelona amb el títol de Capital Europea de la Inclusió i la Diversitat 2022, un guardó que reconeix els esforços de Barcelona per construir una societat més justa.

En sostenibilitat, la mateixa ONU posa el model de recuperació de l'espai públic de superilla com a exemple per a tothom, i la UE el nostre Pla contra el canvi climàtic.

En aquest sentit vull dir-los que la guerra ha posat de manifest fins a quin punt la dependència energètica en general i dels combustibles fòssils en particular, ens fa més dèbils, més inestables i més insegurs.

Per això no té sentit insistir a ampliar infraestructures molt dependents d'aquests combustibles, com ports i aeroports.

Per cert, en aquest sentit, fa uns dies, en una reunió amb el director general de l'Energia de la Comissió Europea, ell mateix insistia en aquesta reflexió. **I a més va esmentar, específicament, la importància d'abaratir el transport públic per contribuir a la reducció de la dependència energètica. Una demanda que aquí continua sense escoltar-se per part de les institucions competents.**

En definitiva, quedar-se en el passat no es només una mala decisió ambiental, també és una mala decisió econòmica. Perquè ser sostenibles ens fa més competitiu.

Per això no és casual que la nostra ciutat hagi estat la que més fons Next Generation ha rebut, precisament per millorar la qualitat ambiental i la mobilitat. Perquè, a diferència d'altres que hi han hagut de renunciar, nosaltres ja teníem els deures fets i els projectes preparats. Nosaltres estem en plena sintonia amb Europa. **I pel que fa a l'economia i la innovació,** entenc que desconfiïn dels discursos polítics. Així que parlem de diners: Barcelona va quintuplicar la inversió estrangera el 2021.

No els demano que creguin, perquè creure és una qüestió de fe. I això són dades, són fets.

Com també és un fet que Barcelona és la segona ciutat d'Europa pel que fa a atracció del sector tecnològic. I que concentra el 70% de la contractació d'empreses tecnològiques de tot Espanya.

Perquè no renunciem a cap sector econòmic, però impulsem un model propi, diversificat i d'alt valor afegit.

En definitiva, un èxit econòmic evident i creixent que conviu i s'alimenta de la construcció d'una ciutat amb més oportunitats per a tothom i més responsable amb el planeta.

Barcelona, exemple de bon govern.

I tan important com què es fa és com. Una manera de fer caracteritzada per la col·laboració publicoprivada, l'acord i l'estabilitat, i la coherència amb Europa.

- Amb col·laboració publicoprivada. Per tant, amb vostès:
 - Pla estratègic metropolità
 - Operador metropolità d'habitatge
 - Reimpuls del 22@
 - Reconversió de l'antiga fàbrica Mercedes
 - Caixa Research Institute

- **Amb acords i estabilitat:** com demostra que aquest mandat hem aprovat els pressupostos cada any puntualment i amb ampli consens social i polític. Poques institucions poden dir el mateix.

I facilitant i promovent, des de Barcelona, que aquest acord i estabilitat es doni també a altres nivells institucionals com la Generalitat o l'Estat.

A l'Ajuntament, com a l'Estat, el protagonista ha estat el diàleg i l'acord entre partits i agents socials: des de la reforma laboral fins a la pujada de l'SMI. I tot amb resultats positius més que demostrats.

Els únics que s'han desmarcat del clima de diàleg i consens han estat la dreta, que han optat per un acord amb la ultradreta, a la qual han optat per normalitzar, a diferència del que passa a França o Alemanya.

Igualment, pel que fa a polítiques públiques, reclamant baixades d'impostos que només servien per alimentar la inflació i la crisi. No ho dic jo, ho diuen l'FMI i la mateixa Comissió Europea, que han mostrat el seu desacord amb aquestes propostes.

En coherència amb Europa, a la qual precisament vostès dediquen la reunió d'enguany.

La nova UE està esmenant el que va fer en la crisi anterior. On abans imposava retallades, ara prioritza la inversió pública; on abans era rígida, avui ha flexibilitzat els objectius de dèficit i deute, o la regulació de l'energia en funció de la realitat (d'Alemanya o d'Espanya i Portugal).

Un canvi que alguns ja reclamàvem en la crisi anterior. Benvingut sigui. I uns canvis en plena sintonia amb les polítiques impulsades pel Govern de Barcelona i d'Espanya.

Per això si Barcelona va ser la primera ciutat a rebre fons Next Generation, Espanya va ser el primer país a rebre fons de recuperació precisament per la seva bona acció.

I per això s'ha apujat l'SMI, i s'ha aprovat una reforma laboral, pactada amb la patronal. I amb quin resultat? Que l'atur cau, el 50% dels nous contractes són indefinits i hi ha rècord d'ocupació. I en context de guerra, inflació i incertesa econòmica.

Crec que qui ha de reflexionar és tothom que, per una raó o altra, va votar-hi en contra.

En definitiva, si jutgem sobre la base de resultats i no partint de prejudicis, la realitat és que els governs actuals poden exhibir bons resultats i bona gestió, i que recullen molt bé els principis que reclamen en el seu editorial: vet a la ultradreta, estabilitat i progrés econòmic, i construcció europea i coherència amb aquesta.

Cloenda

I així s'està reconeixent en l'àmbit internacional. Per això fa pocs dies celebràvem que Barcelona era elegida com a seu de la Copa Amèrica de Vela.

No és un cas aïllat. Tres esdeveniments més de primer ordre internacional han triat Barcelona el darrer any i mig, malgrat el context difícil que hem viscut: l'Integrated Systems Europe, el congrés de la indústria audiovisual més important del món; la Capitalitat Mundial de l'Arquitectura i la biennial d'art contemporani Manifesta 2024. I que se sumen al Mobile World Congress. Barcelona atrau com feia molt de temps que no ho feia.

En definitiva, una ciutat líder, que sap triar. Una ciutat amb un projecte propi i un projecte madur. I per tant, que no diu "sí" a tot, perquè això és un error, sinó que tria en funció de si els projectes encaixen amb aquest model, si contribueixen a la ciutat que volem.

Per això la disjuntiva no és entre ciutats del sí o del no, com sovint es vol plantejar interessadament.

La disjuntiva és entre ciutats del passat o ciutats del futur. Ciutats del passat basades en l'especulació, el *pelotazo* urbanístic, els combustibles fòssils, les privatitzacions i baixades d'impostos als qui més tenen; o ciutats del futur: amb una economia capdavantera, diversificada i d'alt valor afegit, en una ciutat cohesionada i sostenible, pensada per a les persones.

I la disjuntiva tampoc no és entre creixement o decreixement, sinó entre models de desenvolupament. Entre ciutats que volen un desenvolupament insostenible o un de sostenible, un que només pensa en el present, i un que assegura el benestar i progrés present i també de les generacions futures.

D'altres prefereixen quedar-se al segle XX. Jo vull encapçalar el segle XXI.

Vull insistir: hem de jutjar els projectes en funció dels resultats, no de prejudicis. I el projecte de Barcelona funciona. I és bo per a Barcelona, és bo per al Cercle d'Economia i és bo per a tothom.

[VÍDEO - discurs alcaldessa](#)